

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 155.

V Ljubljani, v ponedeljek 11. julija 1892.

Letnik XX.

V Ljubljani, 11. julija.

Danes se je v državnem zboru pričela debata o vravnavi valute. Debata utegne trajati več dni, ker so se iz vseh klubov uglasili govorniki. Predloge bodo skoro gotovo sprejete z malimi premembami. Prvo branje v zbornici ni pustilo v javnosti dobrega vtisa, od vseh strani čuli so se pomisleki proti zlati veljavi. Tekom posvetovanja v odseku pa so se nasprotja polagoma ublažila, razpršili so se mnogi pomisleki, in kakor poročajo listi, je večina za valuto zagotovljena, tudi če se Mladočehom in nemškimi nacionalcem pridružijo nekateri nemški konservativci.

Nemška levica je upala, da bode od vlade dobila kako odškodnino za svoje glasove, toda previsoko je cenila svojo moč. Najbrž nobeden levičar ne bode glasoval proti zlati veljavi, glasovanju se utegnejo odtegniti le nekateri člani leve. Poslanec Neuwirth, ki je v odseku najhuje nasprotoval nekaterim določbam vladne predloge, je že odšel na dopust, da mu v zbornici ne bode treba govoriti in glasovati proti valuti. Postopanje Neuwirthovo, katerega je „N. Fr. Pr.“ nedavno grozno ošibala, zdí se marsikomu nedosledno. A kdor pozná njegove nazore, razume njegovo postopanje.

V odseku se je posebno poganjal za to, da bi se določila ugodnejša relacija za kapitaliste. Prepričal pa se je, da v tem oziru ničesar ne doseže, in odtegnil se je obravnavi v zbornici. Ravno isti krogi, ki so ga poslali v boj v odseku, so mu sedaj namignili, naj gre na dopust.

Konservativni klub se je v petek posvetoval o valutnem vprašanju. Kakor poroča „Conservative Correspondenz“, bil je razgovor miren in stvaren; posvetovanja se je udeležil tudi poljedelski minister grof Falkenhayn. Klub je sklenil, da prepušči članom prosto glasovanje. Proti predlogom bodo glasovali, kakor se čuje, štajerski in nekateri tirolski konservativci, gorenje-avstrijski konservativni

poslanci se bodo odtegnili glasovanju. Iz konservativnega kluba bodo govorili za predlogo grof Sylva-Tarouca, prof. Suklje in baron Leonhardi; proti predlogom Gasser, Morsey in Dipauli.

Škotovska 50letnica sv. očeta.

Velepomnilna slavnost, kateri bode predmet „divina favente gratia“ prevrščena velečestita oseba sv. očeta Leona XIII., vršila se bode po širnem krščanskem svetu prihodnje leto povodom škofovske petdesetletnice našega papeža.

V dan 19. februarja l. 1893 dovrši namreč sv. oče petdeseto leto svojega škofovanja; 19. febr. vrne se petdeseti dan, ko je v starodavni cerkvi sv. Lovrenca v Pane e Perna kardinal Lambruskini sedanjega papeža Leona XIII. posvetil za škofa.

Da se pa ta dan dostojno proslavlja, ustanovila se je v Rimu komisija — z odobrenjem sv. očeta — (Comissione centrale esecutiva) pod predsedstvom papeževga tajnega kamornika msgr. Radini-Tedeschi-ja. Ta komisija ima nalog, da prireja po vsem Laškem za to slavnost potrebne priprave, kar se tiče ostalega katoliškega sveta, prepušča se posamičnim deželam, da srečni ta dogodjaj praznujejo na primeren način in v sporazumljenju z dotičnimi višjimi pastirji. Da se uvede v to katoliško manifestacijo nekaka celota, predlaga komisija kot glavne točke te slavnosti:

1. Poseben denarni dar ali prispevek kot ustanova za jubilejsko mašo sv. očeta; 2. organizovanje veličastnega romanja v Rim meseca febr. l. 1893; 3. v vsaki škofiji ali vsaj v vsaki deželi založba ustanov ali stipendij v pedagogičke ali gospodarske svrhe; tem ustanovam bodi ime: Leona XIII. V Rimu naj se pod tem imenom založi dijaški katoliški penzionat in patronat za deklice.

Vrh tega ima izročiti kot jubilejski dar cerkev sv. Joahima, koja se sedaj gradi in bode dovršena

do te dobe v mestnem oddelku „Pratidi Castello“; ta cerkev bode zajedno središče mednarodne „molitve v dosego miru“. „Comissione centrale esecutiva“ stoluje v Rimu: Via Torre Argentina 76, in izdaje od dné 19. februarja t. l. do 19. febr. 1893 pod zaglavjem „Leone XIII.“ glasilo, koje objavlja samo poročilo gledé na ta jubilej.

Poseben vsopred za Laško je že dovršen in ga je odobril sv. oče. Brez dvojbe se bo i ostali katoliški svet v največjih razmerah udeležil te proslave, kakor smo to tudi pri nas često doživeli, da se s tem dokaže, kako neprestano med nami narašča čut vzajemnosti s papeževim prestolom.

Da bode udeležba slovanskega sveta, osebito slovenskega, ob tej petdesetletnici velikanska, smo že naprej uverjeni. Slovenski narod je vendar par excellence katoliški narod, in ta okolnost navdaja nas z nádejo, da bodo dotični pojavi še posebnega pomena.

Slovenski narod bil je že od nekdaj navdušen za pojave pravne velikosti in vzvišenosti, in tak je baš sv. oče Leon III. Sedanji naslednik sv. Petra v Rimu bo uvrščen med najslavnejše glave katoliške cerkve. Slaboten je sicer telesno, toda s kako močno in velikansko duševnostjo se odlikuje sv. oče! Ni je stroke, ne vprašanja verskega, cerkvenega, političkega, socijalnega, da i vednostnega, da bi ga on ne proučil s svojim sijajnim in nedosežnim umom in duhovitostjo.

Sv. oče Leon je pojav, kateri je svete in večne tradicije sv. cerkve uvedel v sporazumnost z duševnimi pridobitvami in nazori moderne dóbe; on z modro previdnostjo gradi mostove med tradicijami minolosti in terjatvami sedanjosti, on se popenja kot prvi apostol Gospodov med vsem živobitjem modernega človečanstva, oznanjujoč s svoje vzvišene visokosti ljubezen božjo, resnico in pravo svobodo.

On se ne umika, da, z eneržijo silnega duha poseza v razprave socijalnega vprašanja, ter svoje misli in nazore o njem izraža v znani okrožnici

LISTEK

Sreča v nesreči.

Pred nekaterimi leti je živel v Parizu brusilec dijamantov, ki si je bil po nesreči pridobil veliko premoženje. Montin je bil izvrsten delavec, pošten človek, imel je le eno napako: vina ni mogel videti.

Nekega dne dobi Montin v brušnjo in vgladbo dijamant „najčistejše vode“. Reče mu njegov gospod, dragocenar: „Zanašam se na vašo spretnost. Imeti ga moram do 15. t. m. Če me ukanite, vedite, da ste dobili zadnje delo.“

Montin obljubi delo točno izvršiti, a prosi, kakor navadno, plačila nekaj naprej. Montinova ročnost mu je dajala zmeraj več leska, zmeraj več vrednost. Se nekaj ur je bilo treba, in dijamant bi bil dovršen biser, kralj med dragimi kameni. — Nenadoma se oglasi človek pri Montinu, njega tovariš, ljubi prijatelj, ki ga že davno ni videl. Nič naravnjšega, kakor da se povesele pri kozarcu dobrega vina. V prijaznem pogovoru pohajal je čas, in Montin ni mislil več na nestorjeno delo.

Zjutraj pride dragocenar k Montinu pogledat, kako delo napreduje. Vrtar mu pove, da je brusilec ravno izšel, da pa se v kratkem povrne, in

da bo gladba skoraj dokončana, ker Motin dela že več dni zaporedoma.

V dveh urah je dragocenar zopet tu, a Montina ne najde; vedoč pa, da se zadržuje v krčmi, pošlje ponj. Montin res pride, nekam nejevoljen, pa gre v delavnico. Ko pričinja glajenje, izdere se mu dijamant. Lovi ga tresočih rok, zadene obenj, in dijamant pade skozi okno!

Grozen primerljaj! Hipoma se iztrezni. Okamenel stoji pri oknu. Bledih ustnih šepeta: Izgubljen! Celo uro je tako stal. Iz mrtvila ga prebudi dragocenar.

„Kaj tako delate, Montin? Že trikrat sem povpraševal po dijamantu, a vi posedate po krčmah! Dajte mi kamen, obrušen ali neobrušen.“

Montin ga izbegano pogleda, kakor podivjan.

„Kaj vam je? Čemu ne odgovorite? Ali ste zapili vse misli?“

Brusilec se napenja govoriti. Jezik mu ne dá. Naposled si pokrije z rokami obraz mrmrajoč:

„Izgubil se je.“

„Kaj govorite?“

„Drknol skozi okno.“

„Kaj? človek!“

„Da, kamen.“

„Recite mi, kaj je?“

„Dijamant mi je skočil skozi okno.“

Dragocenar se čudi. Besen zakriči:

„Ne verjamem besede! Dijamant ste mi prodali, da poplačate svoje pijanske dolgove!“

Te besede so strašno zapekle Montina. Onesvesti se ter pade dragocenarju pred noge. Ves zdivjan je bil, ko se zave. Dragocenar je videl, kakošna čustva burijo v Montinovem srcu. Zato pravi, da ga umiri:

„Res je velika nesreča, vendar ni nenadomestna.“

„Po takem ne mislite, da sem ga prodal,“ poprijema Montin.

„Ne mislim. Rekel sem razburjen. Iščimo pomočka, da škodo popravimo. Dijamant velja 5000 frankov. Če delate redovito, zaslužite na teden 75 do 100 frankov. Povrniti mi imate polovico vrednosti. Če ste priden in trezen, poravnate v kratkem ta dolg.“

„Odslej hočem delati neprestano,“ pravi solzni Montin. „Videli bote, moj gospod, da nisem tat, četudi sem pil.“

„Verjamem vam,“ odvrča dragocenar. „Vem, da ste izveden delavec; dati vam hočem dela in služka; moje zaupanje imate; v nekaterih letih ste brez dolga. Ali ste zadovoljni?“

„O, moj gospod, kako ne bi bil? Le recite še enkrat, da kamena nisem prodal?“

„Rekel sem bil v prvi jezi. Prepričan sem, da

„Rerum novarum“ iz maja meseca l. 1891.; papež Leon XIII. z bistrim očesom motri nemile pojave med francoskimi katoliki, in že tu s svojo vzvišeno strogostjo izjavlja sodbo svojo o konstitucionalnosti sedanje vladne oblike in si s tem pridobiva spoštovanje francoske republike! On se zamakne v tajnosti prekrasne poezije Dantejeve in Michelangelove; zanima se in občuduje svetlobo, kakor se nam pojavlja v fotografovanju, ter razodeva čute svoje o nji v pesni „Ars photographica“.

Skratka: sv. oče papež Leon XIII. je jeden največjih naslednikov sv. Petra in petdesetletnica njegovega škofovanja bode izvestno tako sijajna, kakor to zaluzi sedanji namestnik Kristusov v Rimu, dostojna pa tudi slovenskega naroda, stoječega na prednji straži vsega slovanstva.

Sv. Ciril in Metod sta umrla, toda njiju spomin živi in bode živel v naših sreih. Da še več, nego samo spomin ostal nam je po slovanskih blagovestnikih. Kaj nam je ostalo? To nam priča in pové sv. oče Leon XIII. v svoji okrožnici „Grande munus“. In tako tudi Slovenci, ki slavé in spoštujejo odlične svoje moze, ki so posvetili življenje svoje v narodov prosep in blaginjo, nad vse spoštujejo in čislajo spomin onih, koji so mu dali vero in ohranili z vero njih narodnost, v prvi vrsti sedanji sv. oče. Ta ljubezen in spoštovanje, katero narod naš neguje do sv. očeta, diči narod naš nad vse!

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. julija.

Notranje dežele.

Češko. „T. B. Ztg.“ se pritožuje, da so nekateri nemški podložniki, ki bivajo na Češkem, dali svoje posle za Čehe vpisati in da se ti nemški podložniki bojé prihajati k nemškim političnim shodom iz strahu, da bi jih ne iztirali iz Avstrije. Z drugimi besedami bi se reklo, ta list se jezi, ker ti tuje ne marajo za nemško-narodno stranko delati tlake. Pa še več, ta list se tudi huduje, da sploh Nemci v Podmoklem še prijazno občujejo s Čehi. Z žalostjo smo že doživeli, — pravi ta list, — da so Nemci in Čehi vkupe volili v protiliberalnem zmislju. V tem pač tiči glavni vzrok temu jadikovanju. Če se mej Čehi in Nemci napravi mir, potem bodo gotovi krogi ob veljavo. Zaradi tega je pa treba vedno hujskati. Iz pisave tega lista je jasno, kdo ovira spravo na Češkem. Dokler vlada v nemških liberalnih krogih tak duh, na kako spravo ni misliti.

Nemška napredna stranka. Liberalizem in demokratstvo več ne vlečeta, to so liberalci in demokratje skusili pri zadnjih volitvah na Dunaju. Zaradi tega so pa zdaj sklenili oboji se spojiti, stranko preustrojiti in pred vsem dati jej novo ime vsaj za Spodnje Avstrijsko. To se je zgodilo na shodu, ki je bil te dni v Hitzingu na Dunaju. Govorile so na tem shodu prve korifeje liberalne stranke in tožili, kako reakcija napreduje baš na Dunaju. Sklenili so, da nova napredna stranka osnuje po vseh okrajih odbore, ki bodo v zvezi z osrednjim odborom na Dunaju. Ti odbori bodo neprestano delovali in o vsem poročali osrednjemu vodstvu. Levičarski listi ta preustroj svoje stranke zmatrajo za jako važen političen dogodek. Če ga morda previsoko ne cenijo, to bodo pokazale prve

volitve na Dolenjem Avstrijskem. Kristijanski socialisti tudi sedaj ne bodo držali križem rok, to si lahko mislimo.

Ogerska. Madjare jako jezi, da rumunsko vprašanje na Ogerskem noče utihniti. Mislili so, ko so preprečili, da se ogerska deputacija na Dunaju ni vsprejela, da so udušili za zmiraj rumunsko gibanje, ali s tem so ga le spravili v tir. Začeli so se mej drugim oglašati cerkveni dostojanstveniki. Metropolit v Sibiriji, Miron Roman, in pa grško-katoliški nadškof v Blaževem sta se izrekla, da obžalujeta razpor mej Rumuni in Madjari. Ta razpor je pa prouzročilo le to, da se narodna jednakopravnost ne izvede. Rumuni imajo pravico zahtevati, da se ne ovira njih kulturni razvoj. Teh glasov ne bodo mogli popolnoma prezirati v Budimpešti. To tem manj, ker gibanje ima slab vpliv na vnanjo politiko in Rumunije odganja od tridržavne zveze. Rumunija je po svoji legi velikega pomena, posebno če pride do kakih preukcij na Balkanu. Zaradi tega pričakujemo, da višji krogi, katerim je v prvi vrsti blagor monarhije pri sreju, opomnijo Madjare, da je pravičnost najboljša podlaga državi.

Vnanje države.

Nemčija in Vatikan. Nemški zastopnik pri Vatikanu, pl. Schlözer, je odstopil in na njegovo mesto najbrž ne bode imenovan nobeden drugi. Odnosaji mej Nemčijo in Vatikanom so se zadnji čas nekoliko shujšali in zaradi tega misli nemška vlada, da jej zastopnika ni več treba. Schlözer je bil jako nadarjen in delaven diplomat in zgodovinar. Bivanje v Rimu mu je bilo posebno prijetno, ker se je v tem mestu jako lahko bavil s svojimi zgodovinskimi študijami. Zadnji čas tudi v Vatikanu neso prav zadovoljni z vodjami katoliške stranke v Nemčiji. Vsaj „Moniteur de Rome“, ki ima zveze z Vatikanom, precej ostro obsoja barona Schorlemmerja, ki se je preočitno izjavil za zvezo z Italijo. Seveda tako napete pa razmere mej nemškimi katoliki in Vatikanom neso, kakor jih slikajo liberalni listi. Nasprotja se tičejo le manj važnih stvari, ne pa načel. Včasih tudi v Rimu neso povsem odobraval postopanje pokojnega Windthorst, ali v kakem ostrem nasprotju mej njim in rimsko stolico nikakor ni moglo biti govora.

Italija. V Bolgoini je umrl kardinal Frančišek Battoglini. Pokojnik je bil zaradi svoje dobrotljivosti priljubljen v vseh krogih. Nekateri so celo govorili, da bi on bil bodoči papež, ako bi mu bilo dano daljše življenje. Želel je posebno, da se Italija spravi s Vatikanom, ker je dobro čutil, da njegova domovina more proevitati, če živi v miru s cerkvijo.

Bolgarija in Rusija. „Svoboda“ razpravlja vprašanje, ali je „Slavjanskoje Blagotvoritelnoje Obščestvo“ privatna ali državna naprava. Na čelu temu društvu so državna svetnika Ignatjev in Pobjedorosev, tajni svetnik Sabler, vseučiliška profesorja Lamanski in Solovjev. Blagajnik in tajnik društva je pa državni svetnik Aristov. Vsi ti so državni uradniki. Temu društvu so se prepustili denarji, katere je Bolgarija plačala Rusiji kot okupacijske stroške. Te denarje sedaj društvo porablja za zarote proti Bolgariji. Ta list je dobil iz Rusije natančno poročilo o tej stvari. Natančno navaja svote, ki so se porabile za posamične zarote. Društvo baje vsako leto predloži vnanjemu ministerstvu račune o porabljenih denarjih. Bolgarski list vé povedati, da je 1881. leta to društvo od vlade bilo dobilo denar, da bi podpiralo vstajo v Bosni in Hercegovini in je po Bolgariji iskalo prostovoljce.

Turčija in Srbija. Oblastva so izvedela, da v Makedoniji živeči Srbi snujejo neko zaroto in je zatorej bilo več hišnih preiskav ter so več oseb za-

pril. Najbrž je došla oblastvom kaka ovadba od grške ali pa bolgarske strani, ker se makedonske narodnosti tako sovražijo mej seboj. — Iz Belega Grada je pa odšel turški poslanik, ker je izvedel, da ga hočejo Srbi ubiti, da maščujejo v Prištini ubitega srbskega konzula Marinkoviča. Sedanji radikalni vladi poslanik ni zaupal, da bi mu mogla dati varstvo. To so gotovo dogodki, ki ne bodo utrdili dobrih odnosajev mej Srbijo in Turčijo. Tega razpora so pa pač najbolj veseli v Sofiji, kjer gotovo pričakujejo, da se sedaj bolj utrdi bolgarstvo v Makedoniji.

Rusija. Zasebno poročilo o nemirih v Astrahanu se glasé malo drugače, nego vladna. Nemir je povzročil gubernator, ki je ukazal kaznovati s knuto nekaj trgovcev, ki se neso pokorili vladnim zdravstvenim naredbam. Ljudstvo se je zaradi tega jelo zbirati pred bolnico in jo je skoro razrušilo. Zdravnika je baje ubilo. Oblastva neso mogla ničesa storiti proti razgrajalcem. Vojaki so zavarovali banko, da je neso oropali. Sploh pa poročila neso posebno jasna. Toliko je gotovo, da so nemiri bili jako resni. Tudi v Baku-u so že bili neredi.

Anglija. Do sobote zvečer je bil v Londonu znan izid 400 volitev. Voljenih ja bilo 187 konservativcev, 28 unijonistov, 158 gladstonovcev, 23 protiparnellitov in 4 parnelliti. V petek je vladna stranka pridobila 20, opozicija pa 50 sedežev. Sedaj morajo liberalci pridobiti še štiri mandate da imajo večino. Vladni listi sami že obupujejo, da bi se obdržal Salisbury. Odložile bodo irske volitve. Če bode liberalna večina majhna, bode vlada skušala od nje odcepiti parnellite in pa delavsko stranko, da se tako obdrži na krmilu. Velika večina najbrž ne bode na nobeni strani in nova zbornica ne bode posebno sposobna za velike reforme. Gladstone bode z irsko avtonomijo le s težavo zmagal, ker mu bode tudi gorenja zbornica delala ovire. Mogoče je celo, da bodo v kratkem nove volitve, ker nobena vlada ne bode mogla vladati z novo zbornico.

Izvirni dopisi.

Iz Konjic, 9. julija. Rajni župnik Verlič šel je v novo zdravilišče Judendorf nad Gradcem zdravja iskat, a našel je tam naglo smrt. Že poprej parkrat od mrtvouda oplazen umrl je za srčno kapjo. Rodil se je bil pri Sv. Rupertu v Slov. Goricah dné 3. oktobra 1826, v mašnika bil je posvečen dné 20. oktobra 1849. V Stranicaah pastiroval je 24. leto z vso gorečnostjo. Za tamošnjo župnijo postal je velik dobrotnik. Naj počiva v miru!

Od Sv. Križa na Murskem polju, dné 7. julija. (Posvečevanje župnijske cerkve.) Kdor hoče ginjen in navdušen oni krasni slavospev slovenski domovini zapéti, v katerem se pravi:

„... Cerkev bele, kjer stojél“
naj gre h Kapelam pri Radgoni. Vrh prijaznega grička, krog in krog s plemenito trto obsajenega, stoluje v tihem veličastvu kapelska cerkev, zroč daleč, daleč tja doli po slovenski zemlji, pozdravljajoč svoje bele sestrice, ki pričajo v obilnem številu o pobožnem duhu slovenskega ljudstva.

Ta cerkev, leta 1885 prav ukusno prenovljena in posebno lepo slikana, še ni imela v sebi tako odličnega vernika v tej novi obleki, kakor letos 5. julija, ko jo je obiskal premil. nadpastir, knezoškof lavantinski.

Ker je po vsej župniji razširjena med otroki neka bolezen, ni mogel premil. vladika deliti sv. birme. Vkljub temu so vrli župljani svojo cerkev okinčali, in visoki maji, prepleteni s pisanimi venci, okoli cerkve so pričali, kako vdani, s celim srcem v dani, so preljubljenemu vladiki pobožni verniki kapelski.

Popoldne ob 3. uri podal se je med milim petjem zvonov in burnim gromom topičev premil. knezoškof proti sv. Križu. Med potjo videl sem po vseh vaséh pri lepo ozaljšanih kapelicaah mnogobrojno zbranega ljudstva množice, ki so radostno pozdravljale visokega kneza.

V Moti obiskal je vladika rojstno hišo prevzvišenega knezoškofa ljubljanskega, s katerim se sme pred vsem svetom ponašati ta tako prijazna in čedna vas. „Ohrani Bog prevzvišenega knezoškofa še mnogo let v slavo in blagor predrage domovine...!“ klicali smo z našim vladiko v hiši, v kateri je tekla zibelka odličnega cerkvenega dostojanstvenika. Slava mu! Komaj smo se ločili od tega doma, prihitel nam nasproti v dolgi vrsti „banderjaši“ na čilih konjih. Z vojaško spretnostjo obdajo knezovo kočijo, in kot bi jih nosil veter na lahnih perutih, drveli so ponosni sinovi te prekrasne okolice. Narodna noša, slovenski traki preko prs. plapolajoče zastave. . . . o, kako nepozabljivo mi ostanejo v sreju!

Dasí je „Jupiter pluvius“ izlival na nas vso svojo jezo in na stečaj odprl menda vse zatore

ste poštenjak. To vam dokazujem s tem, da vam izročam več dela.“

„Res je, kar govorite; jaz pa obečam, da se niste motili. Napako hočem popraviti; veljaj, kar hoče; moram.“

Montin je ostal pri dani besedi. Zjutraj je vstajal zgodaj, podnevu je delal neutrudno. Izgubljeni dragi kamen je bil z drugim nameščen. Zvest svoji obljubi ni stopil Montin v nobeno krčmo več; postal je vzgled stanovitnosti, rednosti, marnosti.

Preteklo je 16 mesecev. Lepega jutra v maju stoji pri oknu, gledajoč čolne in ladije na Seni, kar mu obtiči oko na starem dimniku, na kraju, na svetli točki. Gleda in gleda, pa vidi, da je njegov polu oglajeni dijamant, ki mu je bil zdrsnil skozi okno. Bal se je, da ne bi ga vetrič odpihnil v vodo, in vendar je bil toliko mesecev tu, v viharju in nalivu, viseč med nebom in zemljo. Ta pogled ga je tako pretresal, kakor tisti, ko se mu je izgubil. Ni si upal pogleda drugam obrniti, boječ se, da ne bi ga izgrešil. Koliko solzâ je bil zanj prelil, in zdaj ga ima pred seboj!

Ta hip vstopi dragocenar v njegovo sobo.

„O, moj gospod, tam je!“ dé Montin.

„Kdo? Kaj?“ —

„Moj dijamant, va š. Res, isti je, ki nam je prizadejal toliko muke. Kako ga dobimo?“

„Čakajte! vem, kako ga bomo.“

Dragocenar hiti iz sobe; prinese mrežo (sak), ki jo imajo otroci, da lové metulje. Previdno jo postavi.

Montin si ne upa dihati. Zdaj ga imata.

„Tu je dijamant, Montin!“ vsklikne dragocenar. „Voščim vam srečo, da ste ga dobili. Zdaj sem jaz vaš dolžnik; dolgujem vam skoro 2500 fr. Kaj boste s to svoto?“

„Puščam jo v vaših rokah, moj gospod, da jo hranite, če vas je volja.“

„Prav rad“, odgovarja dragocenar. „Ce boste varčevali, kakor dozdej, prištedili si boste lepega premoženja.“

Tako se je pričelo Montinovo premoženje. V nekaterih letih je postal dragocenarjev drug. Pozneje mu je izročil dragocenar še svoje hčere roko in vso svojo trgovino. Montin je postal izmed najbogatejših meščanov, najimenitnejših, pa tudi najplemenitnejših, ker je po drugih mnogo delil siromakom. Bivši sam siromak, je vedel, kako peče ta nadloga, kako ovira človeka, sileča ga pogosto na pota nevarna. Ta poteza njegove plemenite duše je tem zanimivejša, ker se neredko dogaja narobe, ali kakor govori priprosto ljudstvo: če iz berača postane gospod.

V—ski.

na nebu, nadaljevali smo v urnem begu svojo pot. Hipoma se vendar začne jasni, oblaki spreleté, in glej! že se zablíši zvonik sv. Križa.

Pozdravljen mi Sv. Križ! Naša škofija naj z zlatimi črkami zapiše v svojo kroniko to župnijo, ker jej je dala že toliko izbornih duhovnikov.

Ne vém, ali se more katera druga ž njo meriti v številu duhovnih rojakov?

Ko smo dospeli v vas, bila je vsa v prazničnem svitu. Obilno ljudstva spremilo je v cerkev knezo-vladiko, kjer so venci, šopki in dolge kite oznanjevale, da se ima vršiti izvanredna slovesnost.

In res, — slovesnost se je drugi dan, 6. julija, izvršila jako lepo. Bilo je posvečevanje prenovljene cerkve.

Najboljše znamenje pobožnega duha med ljudstvom je gotovo to, da si dajo zidati nove cerkve. Pri Sv. Križu bila je sicer že iz davnih stoletij častitljiva cerkev, ki je pa bila sedanjim razmeram veliko premala. Na gorečo željo pobožnih in za božjo čast vnetih župljanov napotil se je sedanji velečast. gosp. župnik Lacko, prenovit in povečat župnijsko cerkev. Z velikimi težavami in preobilnim trudom začel je delo, katero je z božjo pomočjo tudi dovršil.

Cerkve, razven presbiterija vsa nova, bo zavzemala odlično mesto med cerkvami naše škofije. Zidana je v čistem gotičnem slogu, tako lepo in pravilno, da bo z zadoščenjem navdala tudi najbolj kritičnega arhitekta. Pričala bo vek in vek o požrtvovalnosti blagodušnih Križevčanov, posebno pa tudi o navdušenosti za sveto reč velečast. gosp. župnika Lacko-ta.

Po prelepi cerkveni slovesnosti zbralo se je odlično število gostov krog mize velespoštovanega župnika, med drugimi velečast. g. dr. Križanič, rojak križevski, kanonik mariborski, in preblag. g. okrajni glavar ljutomerski, grof Attems.

Izmed napitnic na smem pozabiti ono premil. knezoškofa, ki je v globoko v srca segajočih besedah g. župniku Lacko-tu izrazil svojo nadpastirsko zadovoljnost in častitko na srečno dovršenem delu, slednjič pa je med splošnim ploskanjem in odkritosrčnim odobravanjem imenoval gosp. župnika knezoškofijskim svetovalcem. Bodi mu to odlikovanje nekoliko plačilo za njegovo občudovanja vredno požrtvovalnost in vstrajnost pri skoro dovršenem delu Zivio!

Dné 7. julija delil je premil. knezo-vladika zakrament sv. birme, katerega je prejelo 681 otrok iz križevske in tudi nekaj iz sosednjih župnij.

Iz Čemšenika, 6. julija. Redki so Vam dopisi iz našega gorskega zakotja, pa saj tudi ni čuda; življenje pri nas je kaj jednolično, gibljemo se vedno v istem tiru in le redkokdaj zgodi se kaj, kar bi zanimalo širje občinstvo.

Tak izreden dan bil je v nedeljo 26. junija t. l., ko se je vršilo blagoslovljenje dveh novih stranskih altarjev. Ze v predvečer pripeljal se je prečastni g. Tomaž Kajdiž, dekan moravski, ne mené se za daljno pot, da je opravljal imenovani dan slovesno službo božjo.

Mnogo pred določenim časom bila je prostorna župna cerkev do poslednjega kotička napolnjena domačega in tujega občinstva. Točno ob 10. uri stopi prečastni gospod dekan na leco ter opisuje v prelepih besedah pomen katoliškega altarja, kakor tudi življenje sv. Sebastijana in sv. Frančiška. Precej za propovedjo vršilo se je slovesno duhovno opravilo; slavnost poveljevali so s svojo navzočnostjo sosedni gg. župniki: Bree iz St. Lamberta, Gross iz Zagorja, Piskar iz St. Ožbalta, Poč z Vač, Slakar iz St. Gotarda, Vilman iz Kolovrata in umirovljeni župnik Jeršič iz Izlake; vsem gospodom bodi na tem mestu izrečena presrečna zahvala na njihovej prijaznosti.

Nova altarja izdelal je uprav krasno podobarski mojster gosp. Fran Osolé iz Kamnika ter se isti z mirno vestjo priporoča vsem častitim cerkvenim predstojništvom za izvršitev jednakega dela. Imenovani mojster pri solidnih cenah svoje delo res mojstersko izvršuje.

Glavna zasluga pa, da je dobila naša župna župna cerkev ta novi okras, gre našemu obče ljubljenu č. g. župnemu upravitelju Josipu Zelniku. Dasiravno je imenovani gospod še le nekaj nad dve leti med nami, vendar je v tem času pokazal, kako mu je srce vneto za čast božjo in lepoto hiše Gospodove. Izdal je v tem primerno kratkem času nad 1500 gld. za razne cerkvene popravke, ne da bi bil

župljane radi tega čutno obremenil. Omenim naj le, da je v kapelah, kjer stojita nova altarja, dal narediti novi izpovednici, s kakoršnima se mora ponašati le malokatera župna cerkev. Ne bom našteval še drugih potrebnih stvari, katerih smo mnogo let pogrešali, sedaj pa nam jih je trudoljubivi gospod župni upravitelj oskrbel, rečem le samo, da naši župljani z veseljem pomagajo svojemu dušnemu pastirju pri izvrševanju njegovih načrtov, in da ima vsa župnija čemšeniška le jedno željo, namreč:

Bog nam ohrani ljubljene duhovnika še mnogo mnogo let zdravega in zadovoljnega v naši sredi!

Iz Rožne doline na Koroškem, 9. julija. Velika vročina zadnjih krasnih poletnih dni je jako neugodno vplivala na itak „in rebus slovenicis“ preobčutne možgane nam nasprotnih krščenih in nekrščenih, nemških in ponemčenih „žornalistov“. O tem nam priča kukavično jajce, katero je neki zakotni pisec iz beljaške okolice znesel v „slavnoznanih“ celovških „Freie Stimmen“. Z nenavadnim patozom in natančno skrbjo za naš slavni „koroški mir“ poroča o „Hetzapostel jenseits der Karawanken“, ki v svoji „hudobiji“ ljubim Korošcem ne dadó miru. Porabili so, kakor vé gosp. poročevalec lista „Freie Stimmen“, tudi minuli praznik sv. Cirila in Metoda (sic!) v to: „nicht etwa das Evangelium der Liebe und Eintracht unter den Slovenen Kärntens zu predigen, wohl aber die Fackel der Zwietracht und des Hasses gegen die Deutschen in die von Slovenen bewohnten Gauen Kärntens zu schleudern.“ — Probatum est — ka-li?? V dokaz posledic navedenega dogodka dné 5. julija navaja reporter celovškega laži-lista dva dogodka iz meseca — junija! (sic!) Namreč: domačo veselico, ki se je dne 21. junija vršila na Malem Strmen v proslavo rojstvenega dne velezaslužnega podpredsednika našega „Katol. polit. društva“, g. Vek. Legata, in podružnični shod v Dolinčicah dne 29. junija. Da se nasprotni nemčurski listi ob vsaki priliki zaganjajo v g. V. Legata, je stara stvar; saj ima imenovani gospod neizbrisljiv „madež“ na sebi, da je „od onestrani Karavank“, ki so po naših nemškutarjih že davno proglašene kot neprehodne za vsakega, ki na kranjsko-koroški meji noče sleči svojega slovenskega prepričanja. Kajti to, da je na Kranjskem rojen, bi nemčurska klika tudi imenovanemu gospodu še blage volje odpustila, da bi le maral hoditi za njo čez drn in strn! A da se i na Koroškem zaveda slovenske svoje narodnosti in za slovensko-katoliško stvar tudi neutrudeno deluje ter za njo daruje čas in tudi zdravje, to je v očeh združenih naših laži-liberalcev „neodpustljiva predrznost“, katero po njih misli treba ob vsaki priložnosti postaviti na nemški „sramotilni oder“, alias: do dobrega raztrgati ga v „Freie Stimmen“, kar pa imenovanemu domoljubu izvestno ne kratí dobrega spanja! — Poleg g. Legata si je hotel dopisnik „Fr. St.“ svojo srbečico ohladiti tudi še nad veleč. g. župnikom v Skočidolu. Prišel je ta obče-spoštovani duhovni pastir pri „Fr. St.“ v nemilost, ker je dovolil, da so na dan sv. Petra in Pavla peli v Skočidolu pri sveti maši člani pevskega društva „Lira“ iz Kamnika na veliko veselje vseh faranov, ki se niso mogli dosti načuditi prekrasnemu petju! Če je dopisun zloglasnega lista mislil, da bo s svojim natolcevanjem škodoval ugledu slovenskih rodoljubov, grozno se moti; le-ti se pač malo zmenijo za to, kar o njih blebete kak zakotni pisec; zlasti pa naj si zapomni, da si slovenski duhovniki prav nikoli ne bodo iskali pri „Freie St.“ pouka, kaj jim je v časní in večni blagor svojih vernikov ukreniti! — Da so „Freie St.“ z označenim dopisom prišle z zdravo logiko in kronologijo močno navskriž, temu se ob tej hudi vročini ni čuditi, saj sploh teh gospodov „doslednosti, temeljitosti“ itd. ne smemo meriti s prestrogim merilom.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. julija.

(Presvetli cesar) je daroval za zvonove pri župnijski cerkvi v Kostivnici v ptujskem okraju 60 gld.

(Za prvi razred) tukajšnje nižje gimnazije se je doslej oglasilo 136 učencev; za prvi razred na višji gimnaziji nekaj nad 80.

(Spinčič in slovenski poslanci.) „Slov. Narod“ v svoji 151. številki z dné 6. julija konstatuje, da se ni nobeden slovenskih poslancev po-

tegnil za tovariša, slovenskega poslanca Spinčiča. „Narod“ je pozabil pa še nekaj drugega konstatovati, kar je veliko zanimivejše od prvega. Znano je in je bilo tudi v „Narodu“ z nekakim zadoščenjem povedano, da se je osnovala jugoslovanska zveza, kateri so pristopili poslanci Spinčič, Laginja, Biankini, Perič in Dapar. Ta zveze imela je torej prvo dolžnost potegniti se za svojega člana. Ali kaj se zgodi? Konstatujemo, da od teh gospodov pri Spinčičevi razpravi razven Spinčiča samega ne enega še na Dunaju ni bilo. Dr. Laginji, ki je celó ožji rojak Spinčičev, se je sicer pravočasno telegrafovalo, da se prične razprava o Pacakovem predlogu, ali dr. Laginja ostal je v Pulju, Perič in Dapar pa v Dalmaciji. Spinčič sam o svoji stvari ni mogel govoriti ali sklepati, zato tudi njega v dotični seji ni bilo, ampak se je bolj zanimal za razpravo pri državnem sodišču, ki se je vršila istega dné. Če se torej ožjim zaveznikom Spinčičevim ni zdelo vredno in potrebno priti na Dunaj k dotični razpravi in povzdigniti svoj glas za somišljenika in prijatelja, ne vemo, kako bi se moglo v greh šteti slovenskim poslancem, da se nobeden izmed njih ni oglasil? Menda jim je bila prva skušnja in zahvala dovolj in si niso hoteli naklanjati zopetnega takega priznanja kakor pri prvotnem zaporedovanju. — Pa tudi to moramo konstatovati, da Spinčič ni slovenski poslanec; on je sicer izvoljen tudi od slovenskih volilcev, ali njegov politični program ne pozna Slovencev, ampak le Hrvate in njih hrvatsko pravo, kateremu pa noben slovensk politik pritrditi ne more. Če bi šlo po tem programu, ostanemo Slovenci v sredi med Nemci in Italijani osamljeni, njim prepuščeni na milost in nemilost. Spinčič in Laginja tudi ne skrivata svojih veliko-hrvatskih načel in le tedaj pravita, da sta slovenska poslanca, kadar njima kaže, sicer pa zmerom z nekakim ponosom povdarjata, da sta hrvatska poslanca. Vsled tega tudi s slovenskimi poslanci nimata nobene zveze, ampak hodita svoja hrvatska pota. Sicer se nam pa z Dunaja poroča, da se snide imunitetni odsek v torek 12. t. m. v pretresanje Pacakovega predloga. Izmed slovenskih poslancev sta v tem odseku dr. Ferjančič in pl. Globočnik.

(Pomenljiva razsodba.) Naši čitatelji se morda še spominjajo, da je podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico dné 25. oktobra 1891 imela shod na Ledenicah v Rožni dolini. Dan pred shodom je pa okrajno glavarstvo prepovedalo poučni govor, deklamacije in gledališko predstavo prizora „Svoji k svojim“ ter dovolilo samo načelnikov pozdrav in slučajne predloge. To prepoved sta pozneje potrdila tudi koroška deželna vlada in notranje ministerstvo, češ, da je podružnica s tem vsporedom prekoračila svoj delokrog. Podružnično načelnštvo se je pritožilo na državno sodišče ter se sklicevalo na § 3. svojih pravil, po katerem so dovoljeni poučni govori, deklamacije itd. Pritožbo je zastopal dr. Lenoch, vlado pa ministerski podtajnik Simonelli, obravnava se je vršila dné 7. t. m., razsodba je bila razglašena v soboto. Dravno sodišče je razsodilo, da prepoved ni bila opravičena, ker se je v tem kratila društvena pravica in podružnici omejilo po pravilih dovoljeno delovanje, kajti dotične prepovedane točke vsporeda so sredstva v dosego društvenega namena.

(Umrl) je včeraj v Ljubljani gospod Albert Ramm, senijor kranjskih lekarjev, v 80. letu svoje dóbe. Pogreb boé jutri popoldne ob 6. uri.

(Osebná vest.) Nadinžener pri deželni vladi kranjski, g. J. Eypert, je povodom svojega umirovljenja dobil naslov in značaj stavbenega svetovalec.

(Cerkvene vesti.) Včeraj sta slovesno nastopila svoji župnji č. g. Mihael Zupan v Sostrem in č. g. Jos. Laznik v Polhovem Gradcu.

(Ljubljanska velika gimnazija) završila je — kakor smo že poročali — v soboto svoje šolsko leto 1891/92 s slovesno božjo službo v stolni cerkvi. Tiskano letno izvestje, jako nadrobno in vestno delo, katero pričenja z nemško razpravo (konec): „Der Pflichtenstreit der Agamemnonskinder in Sophokles' Elektra in seiner Lösung“ od g. prof. Hintnerja, — nam pové, da je gimnazija imela koncem šol-

skega leta 564 učencev in dva privatista. Od teh je dobilo 80 prvi red z odliko, 369 navadni prvi red, 41 drugi red, 14 tretji red ali trojke, 58 dovoljenje, da smejo izpit iz po jednega predmeta ponoviti, 1 ni bil izprašan radi bolezni, 1 pa je izvanredni učenec. — Solnine so učenci vplačali 8250 gld., vzprejemnine in prispevkov za učila pa 954 gld.; — 98 dijakov je dobivalo ustanove v skupnem znesku 8644 gld. 2 kr. Razven tega se je učencem razdelilo iz podporne zaloge 472 gld. 71 kr. za oblačila in učila. Za učila in druge šolske potrebščine dala je kranjska hranilnica posebej še prispevek 200 gld. Revni dijaki so dobivali tudi brezplačno hrano v ljudski in dijaški kuhinji, pri uršulinkah, usmiljenih sestrah, očetih frančiškanih, v semenišču, Alojzijevišču in drugih zasebnikih. — Podk v obligatnih predmetih je oskrbovalo 27 učnih močij, mej temi je 5 suplentov in dva pomožna učitelja, proste predmete je poučevalo 7 učiteljev. — Po narodnosti je štela gimnazija 430 Slovencev, 125 Nemcev, 6 Italijanov, 2 Čeha in 1 Poljaka; po veri 557 katolikov, 2 protestanta in 3 žide. Izmej Nemcev se je učilo 81 slovenščine kot prostega predmeta. Med šolskim letom sta umrla dva dijaka in sicer sedmošolec Fr. pl. Póka in drugošolec Leop. Kovačič — in umirovljeni prof. g. K. Grünwald. — Javna knjižnica z letno dotacijo 1200 gld. (kustos g. dr. Muys) brojala je koncem šolskega leta 1891/92: 34.529 del, 52.017 zvezkov, 5717 sešitkov, 1944 listov, 420 rokopisov in 238 zemljevidov. — Za zdravstvo se je skrbelo z drsanjem kopanjem in primernimi igrami za mladino pod milim nebom, koje je vodil prof. Gratzky. — Šolsko leto 1892/93 se začne dne 17. septembra 1892. l. s slovesno sv. mašo.

(Učiteljske premembe na srednjih šolah.) Premješeni so gg.: Profesor Nikodem Donniller iz Novega Mesta v Ried, profesor Adolf Gstirner iz Krumave v Beljak, pravi učitelj Karol Šega iz Novega Mesta na višjo gimnazijo v Ljubljani. Imenovani so učitelji gg. suplente: H. Bill v Celovcu za Kaaden, Al. Grillitsch v Celovcu za tamošnjo gimnazijo, dr. G. Pammer v Trstu za Novo Mesto, Martin Petelin v Ljubljani za Novo Mesto in J. Skarbina v Celovcu za Beljak.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) so poslali: Prva ljubljanska podružnica 93 gl. na branih na dan sv. blagovestnikov; g. J. Stanič, not. kon. v Brežcah, 16 gld. 50 kr. (4 gld. je zložila č. družba pri vrlem g. župniku v Artičih, 12 gld. 50 kr. pa so darovali breški rodoljubi); posojilnica v Sinči Vesi na Koroškem 10 gld.; g. Fran Silvester v veseli družbi v Vipavi nabraue 4 gld. 20 kr.; g. Alojzij Sorč, c. kr. poštar v Boveu, in njegova soproga Miroslava 2 gld. in g. A. Švigelj, pravnik v Borovnici kot dodatni donesek tamošnjega posestnika, ki se ni mogel osebno udeležiti kresa na čast sv. Cirilu in Metodu. — Bog povrni vsem blagim darovateljem, ki tako slavé imendan naših blagovestnikov. Vodstvo sv. Cirila in Metoda.

(S Koroškega) z dne 10. t. m.: Pokojnemu knezoškofu krškemu, dr. Petru Fundru, bodo — ba è že v jeseni letošnjega leta — postavili v Greifenburgu na Zgornjem Koroškem spomenik. Izdeluje ga kipar g. Jakob Wald. Značilno za koroške razmere je, da so v odboru, ki hoče postaviti spomenik, samo nemški liberalci, da doneske darujejo malone sami liberalci in da se o stvari govori jedino le po nemško-liberalnih koroških listih.

(Sklep II. mestnega slov. otroškega vrta) v Ljubljani bode dne 13. julija t. l. s sveto mašo ob 1/4 10. uro v stolni cerkvi, potem pa mala skušnja in razstava raznih ročnih del do 6. ure popoldne v Poljskih ulicah št. 10, I. nadstropje.

(Z Rovtarskega) se nam piše: V četrtek se je vršilo tukaj peto glavno zborovanje „društva učiteljev in šolskih prijateljev okraja logaškega“. Udeležilo se ga je do 30 gospodov in gospodičin. Vpo-

red je trajal tri ure. Bil je prav živahen. Po zborovanju je bil skupen obed „pri Petru“. Tu je bilo vse živo in veselo v prijetnem soglasju. Najlepši sta bili napitni ci g. Benedeka in Nemanjiča na čvrsto slovo duhovščine in učiteljstva. Vreme je bilo krasno. Na svidenje k letu pod Suežnikom!

(Upravno sodišče) je razveljavilo odredbo notranjega ministerstva, da bolniške blagajnice neso dolžne, plačevati troške za svoje člane v blaznicah, ter odločilo, da morajo bolniške blagajnice plačevati za telesno in duševno bolne člane.

(Mokronoska podružnica sv. Cirila in Metoda) ima v nedeljo, 17. t. m., v gostilni „pri Lipi“ svoj letni shod. Vspored: 1. Volitev novega odbora. 2. Volitev poslanca k skupščini v Postojino. 3. Petje.

(Kolera.) Tržaški listi poročajo, da so v Storjah pri Sezani tri osebe zbolele za boleznijo „cholera nostras“.

(Iz Postojine) se poroča, da bodo od 14. avgusta do 6. septembra zbrani pri vajah brambovski polki št. 3 iz Gradca, št. 4 iz Celovca in št. 5 iz Ljubljane.

(Prijeti) so v Trstu urarja Antona Dougana iz Postojine, ker je zastavil ur, ki so mu bile izročene v popravilo.

(Roparski napad) Z Mirne se nam piše: Danes dne 10. t. m. med prvo sveto mašo prideta dva našemljena rokovnjača v Mirnski grad ter potrkata na vrata oskrbnikove žene, ki je mislila v prvem trenutku, da si je kdo dovolil le šalo. Toda našemljenca planeta v sobo, eden zgrabi puško, drugi stopi k mizi in zahteva denar. Žena, ki je bila sama doma, zgrabi klečalnik in udari lopova po glavi, drugi pa pahne ženo v stran. Ko žena začne klicati na pomoč, zbežita malopridneža v hosto ter odneseta seboj le puško. Naj ni pač strogo zasledovali in kaznovali take potepuhe!

Telegrami.

Dunaj, 11. julija. V državnem zboru se je pričela generalna debata o valuti; oglasilo se je 14 protigovornikov in 12 zagovornikov.

Dunaj, 11. julija. Namestništvo je razpustilo 16 dijaških društev, ker so s politiko prestopila pravila.

Budimpešta, 11. julija. Zbornica je pričela debato o valuti.

Bern, 10. julija. V pristanišču v Ouchy-ju je počil kotel parnika „Montblanc“; 10 oseb mrtvih, 30 do 50 ranjenih.

Montbrisson, 11. julija. Ravachol je bil zjutraj usmrten.

Katanija, 10. julija. Včeraj je ognjenik Etna metal lavo ter na polju naredil mnogo škode.

Christiansund, 10. julija. Včeraj je pogorela skoro polovica mesta.

Vremensko sporočilo.

Dan	čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mtr.	termomera po Celsiusa			
7. u. jut.	737 8	19 0	sl. jzap.	jasno	
9 2 u. pop.	738 3	27 6	sl. svzh.	"	00 0
9 u. zveč.	737 7	21 3	brezv.	"	
7 u. jut.	737 1	2 08	sl. vzh.	jasno	
10 2 u. pop.	735 3	2 84	sl. jvzh.	"	0 00
9 u. zveč.	735 1	2 08	m. zap.	"	

Srednja temperatura obeh dni 22°6' in 23°, oziroma za 38° in 43° pod normalom.

Naročila na

južno sadje, zelenjavo, morske ribe in rake, ribice mnogovrstnih barev za olepšavo

sprejema 321 6-1

Makso Lavrenčič, Corso Stadion št. 33 v Trstu.

Peter Stöger,

krojač v Postojini,

priporoča se velečast. duhovščini v izdelavo

talarjev, biretov, zavrtnikov

itd. po najnižji ceni. Naročila izvršuje točno in natančno. Sl. občinstvu pa se priporoča v natančno in trajno izdelavo vsakovrstne

letenske, jesenske in zimske obleke

po najnovejšem in sploh poljubnem kroju ter nizki ceni. 320 3—2

Tinktura oper kurja očesa

Najvarnejše in najboljšo sredstvo, da se odpravijo kurja očesa, zagnane in žulji. Na kurje oko ali na zagnanec se skozi 5-6 dni ta tinktura zjutraj s čopičem, ki je v steklenici, dobro namaže, ko to preteče, se vzame mlačna kopel, potem se kurje oko lahko z nohti izvzame. — Steklenica stane 25 kr., 10 steklenic 2 gld. 264 4

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani. Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo.

Podpisani javljamo sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest o nenadomestljivi izgubi našega prisrčno ljubljeneega, predragega soproga, oziroma očeta, tasta in deda, blagorodnega gospoda

ALBERT-a RAMM-a,

lekarničarja, hišnega in zemljiškega posestnika,

katerega je Vsemogočni danes v nedeljo, dne 10. julija, ob 3. uri popoldne po dolgi mučni bolezni, previdenega s sv. zakramenti za umirajočee, v 80-letni dobi k Sebi poklical v boljše življenje.

Truplo blagega pokojnika bode v torek, dne 12. julija, ob 6. uri popoldne v hiši žalosti, Loučarska steza št. 10, slovesno blagoslovljeno, prepeljano k sv. Kristofu in ondri položeno v rodbinsko rakev k začasnemu počitku.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah.

V LJUBLJANI, dne 10. julija 1892.

Amalija Ramm roj. Schager, soproga; — Albert Ramm, lekarničar in veleposestnik v Rožnovu, sin; — Serafina Knapp, Ottilija Hrovath, Paulina pl. Kiesewetter, Amalija Hohn, hčere. — Benedikt Knapp, c. k. gimnazijski ravnatelj, Blaž Horvath, c. k. šolski svetnik, ravnatelj učiteljske in učiteljščne pripravnice, Viljem Kiesewetter pl. Wisenbrunn, c. in k. major; Hugo Hohn, c. k. poštni kontrolor, zetja. — Irena Ramm roj. Brandler, snaha. — Albert in Marija Ramm, Walter, Friderik, Hildegarda in Roza Knapp; Karol Kamus, Klara Kamus roj. Hrovath in Roza Hrovath; Edmund in Paula Hohn, vnuki in vnukinje.

Dunajska borza.

Dne 11. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 20 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	94 " 95 "
Zlata renta 4%, davka prosta	112 " 90 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 85 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	994 " — "
Kred tne akcijske, 160 gld.	313 " 50 "
London, 10 funtov strl.	119 " 70 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 51 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 69 "
Nemških mark 100	58 " 62 1/2 "

Dne 9. julija.

Ogerska zlata renta 4%	110 gld. — kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 45 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	141 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	151 " 40 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	182 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma	100 " 50 "
Kred tne srečke, 10 " gld.	189 " 25 "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. radečega križa srečke, 10 gld.	17 " 50 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50 "
Salmore srečke, 40 gld.	63 " 50 "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	— " — "
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 " 70 "
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2795 " — "
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	97 " — "
Papirni rubelj	17 " — "
Laški lir 100	46 " — "

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisr. „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.